területéről, hazai és külföldi központi intézetektől, akik benne vannak országunk, sőt Európa gazdasági lüktetésében.

Végigtekintve az eddig tartott szakmai találkozók sorát, megállapíthatjuk, hogy évről-évre nőtt, mind a résztvevők száma, mind a tudományos dolgozatok színvonala. Ehhez nagyban hozzájárult az időközben kialakult, állandóan szélesedő kapcsolatrendszer a hazai, illetve az anyaországi, mondhatnánk a Kárpát-medence egyetemei, főiskolái, kutatóintézetei és testvéregyesületei szakembereivel.

A találkozók kitűnő alkalmat szolgáltatnak sokoldalú szakmai és emberi kapcsolatok kialakítására, elmélyítésére, ugyanakkor hozzásegítenek Erdély csodálatos vidékének megismeréséhez is.

Végezetül, az RMKT alakulásának 15. évfordulója alkalmából, további sikereket, eredményes munkát, az előírt célok teljesítését és jó együttműködést kívánok.

Akik a gazdaságtudományt a köz érdekébe állítják

SIMON SÁNDOR

Ritka szerencsének tartottam, mikor 2002 augusztusában Szegeden a Magyar Közgazdasági Társaság vándorgyűlésén megismerkedtem a romániai magyar közgazdászok küldöttségével. Bár a személyes erdélyi gazdaságtani kutatómunkám régebbi keletű, ettől a pillanattól kezdődött az a tevékenység, amellyel személyesen is hozzájárulok az erdélyi magyar közgazdasági tudományos közélet nyomtatásban is megjelenő vetületéhez. Feltűnt a konferencián az a jól képzett szakemberekből álló kis csapat, amely igyekezett elhozni a magyarországi atyafiaknak tapasztalataikat, valamint kötözgetni azokat a szálakat, melyet a történelmi viharok szétszaggattak. Az igazi szakmai kapcsolat akkor bontakozott ki közöttünk, mikor részese lettem a társaság szövetkezetekkel foglalkozó kutatócsoportjának. A tudományos élet nem ismer határokat, a közös eredet, az egységes kultúra olyan táptalaj, melyen sok virág nyílik egyszerre, és csak akkor látjuk, milyen sokszínű a csokrunk, ha összefonjuk elemeit.

A mai Románia területén élő magyar közösség évszázadokon át megteremtette az igazán nagy gondolkodókat, akik időt, fáradtságot nem kímélve – gyakran távoli országok tudományos életét a helyszínen tanulmányozva – világszínvonalú tudásra tettek szert, és azokat a gyakorlati élet problémáinak megoldására igyekeztek felhasználni. Az erdőelvi éleslátás és szakértelem mutatkozik meg abban is, hogy a piacgazdaság egyik legkomolyabb és leghatásosabb intézményének – a szövetkezeti gazdasági szervezetnek – is az úttörői a „kincses város” ódon követ koptatták. (A rochdale-i takácsok iskolapéldáiként emlegetett fogyasztási szövetkezeteket évtizedekkel megelőzte egy kolozsvári, már hitelszövetkezeti elveket vallópénztár működése.) Megszámlálhatatlan azoknak a sikeres adaptációknak a száma, melyekben a helyi sajátosságokhoz próbálták igazítani a Nyugat-Európában kikísérletezett gazdasági modelleket.

Mondhatnánk, hogy ilyen tudományos történelmi múlt örökében könnyű lehet színvonalasat alkotni. A mai romániai közéletben ez nem ennyire egyszerű. Nehéz a tudományos kutatási intézmények erős versenyében megmaradni. Az RMKT így több funkciót is be kell töltsön: nem lehet eleget hangsúlyozni a tudományos örökséget mentő missziója jelentőségét, de a magyar kulturális alapokon felnövő közgazdaságtudományi eredmények számára bölcsőt és az egészséges megmérettetés számára fórumot is biztosít. E feladatai egyben napi gondokat oldanak meg, és a túlélést, a szakmai kultúra megmaradását biztosítják. Talán érdemes volna az RMKT eredményein felbuzdulva egy olyan „fórumot” is létrehozni, amely minden tudományág kisebbségi képviselőit is az ernyője alá tudja vonni.

Boldog szülinapot, RMKT!

FARKAS MÁRIA

Amikor a ’90-es évek legelején először hallottam a civil szférában létező partnerségi kapcsolatról, valami újabb divatos szlogent sejtettem e kifejezés mögött. Mára már alaposan megváltozott erről a véleményem. Úgy érzem, a megalakulásának